

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 24Co/20/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8711215795
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8711215795.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členov senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Ingrid Kalinákovej, v spore žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516 proti žalovaným: 1/ O. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom R. XXXX/XX, XXX XX Q., 2/ W. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom R. XXXX/XX, XXX XX Q., obaja právne zastúpení: Beňo & partners advokátska kancelária s.r.o. so sídlom Námestie sv. Egídia 93, 058 01 Poprad, IČO: 44 250 029, za účasti intervenienta na strane žalovaných 1/ a 2/ Občianske združenie Slovenských spotrebiteľov AZ so sídlom Petrovská 10, 909 01 Skalica, IČO: 42 264 154, právne zastúpený: JUDr. Jozef Kemp, advokát so sídlom Mandľova 90, 851 10 Bratislava, IČO: 42 185 726, vo veci žaloby o zaplatenie sumy 4.501,37 eur s príslušenstvom a vo veci vzájomnej žaloby o neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere a o neplatnosť zmluvných dojednaní v tejto zmluve s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 10C/3/2013-145 zo dňa 3.5.2019 takto

rozhodol:

I. Potvrďuje rozsudok.

II. Žalovaní v 1. a 2. rade majú voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

Predmet konania

1. Predmetom konania je vzájomná žaloba žalovaných, ktorou sa voči žalobcovi domáhajú zaplatenia primeraného finančného zadostučinenia.

Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Poprad ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozhodol, že cit.:

„I. Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne sumu 500 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaným 1/ a 2/ p r i z n á v a spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania o žalobe, aj o vzájomnej žalobe voči žalobcovi v rozsahu 100 %, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

III. Občianskemu združeniu Slovenských spotrebiteľov AZ, Petrovská 10, Skalica, IČO: 42 264 154 nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.“

3. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že skutkovo mal za preukázané, že dňa 27.6.2006 uzatvoril žalobca so žalovanými na základe žiadosti žalovaných o poskytnutie revolvingového úveru Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovaným úver vo výške 118.008,- Sk (3.917,15 eur). Poskytnutý úver sa žalovaní zaviazali splatiť v 24 mesačných splátkach vo výške 4.917,- Sk (163,21 eur). V zmluve bola dohodnutá RPMN 34,12 %,

dátum splatnosti prvej splátky 14.8.2006, dátum splatnosti poslednej splátky 14.7.2008, termín splátky 14. dňa v kalendárnom mesiaci, schválená výška revolvingu 59.004,- Sk (1.958,57 eur), RPMN po vykonaní revolvingu 96,08 %, poplatok za uzatvorenie zmluvy 1.500,- Sk (49,79 eur). Žalovaní sa dostali do omeškania s úhradou splátok. Žalobca sa žalobou podanou dňa 7.7.2010 na rozhodcovský súd F. O. Z., V. V. Z. X, M., domáhal voči žalovaným zaplata sumy 4.501,37 eur s prísľušenstvom, náhradu trov rozhodcovského konania 49,79 eur. Rozhodcovský súd F. O. Z. so sídlom Z. X, M., rozsudkom sp. zn. RK-1534/10-EK zo dňa 11.4.2011 zaviazal žalovaných zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 4.262,39 eur s prísľušenstvom a náhradu trov rozhodcovského konania 48,36 eur. Súd rozsudkom č. k. 12C/153/2011-73 zo dňa 14.2.2013 zrušil rozhodcovský rozsudok vydaný Rozhodcovským súdom F. O. Z., Z. X, M., sp. zn. RK-1534/10-EK zo dňa 11.4.2011. Okresný súd Poprad rozsudkom č. k. 10C/3/2013-69 zo dňa 17.3.2017 okrem iného priznal žalovaným finančné zadostučinenie vo výške 500 eur. Krajský súd v Prešove okrem iného zrušil rozsudok Okresného súdu Poprad č. k. 10C/3/2013-69 zo dňa 17.3.2017 v časti o primerané finančné zadostučinenie a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Na zistený skutkový stav prijal právny záver, podľa ktorého žaloba je čo do základu dôvodná. Vzťah medzi žalobcom a žalovanými je bezpochyby vzťahom spotrebiteľským, a to aj napriek tomu, že ide o zmluvu o úvere, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka. Niet žiadnych pochybností o tom, že predmetom konania bol nárok zo zmluvy, ktorá na základe vyššie uvedeného, zodpovedá definícií spotrebiteľskej zmluvy. Spotrebiteľom je v súlade s európskou aj vnútroštátnou súkromnoprávnou aj verejnoprávnou úpravou osoba, ktorá v zmluvnom vzťahu, do ktorého vstupuje so subjektom vykonávajúcou obchodnú činnosť, nejedná v rámci svojej podnikateľskej činnosti alebo v rámci výkonu svojho povolania. Kritériom pre posúdenie zmluvnej strany ako spotrebiteľa je jednak označenie tejto strany v zmluve, ako aj samotný predmet záväzkového vzťahu. V konkrétnom prípade žalobca poskytol úver vykonávajúcu svoju podnikateľskú činnosť a zároveň žalovaní ako dlžníci, z poskytnutých úverových prostriedkov financovali svoje osobné potreby. Zmluva, ktorá bola uzavretá, je preto zmluvou spotrebiteľskou. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy, z ktorej nárok je predmetom tohto sporu, znamená, že na právny vzťah založený zmluvou je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a ustanovenia iných právnych predpisov upravujúcich ochranu spotrebiteľa. Z ustanovenia § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. vyplýva, že spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Obdobne upravuje právo spotrebiteľa na ochranu pred neprijateľnými podmienkami aj § 53 OZ. V rozsudku č. k. 12C/153/2011-73 zo dňa 14.2.2013 súd konštatoval porušenie práv žalovaných ako spotrebiteľov a preto zrušil rozhodcovský rozsudok sp. zn. RK-1534/10-EK zo dňa 11.4.2011 vydaný rozhodcovským súdom F. O. Z., Z. X, M., v súlade s § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. vzniklo žalovaným ako spotrebiteľom, ktorí na súde úspešne uplatnili porušenie práva na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve, ktoré je upravené tak v zákone č. 250/2007 Z. z. ako aj v osobitnom predpise (Občianskom zákonníku), právo na finančné zadostučinenie voči žalobcovi, ktorý porušenie práva žalovaných dopustil. Z rozsudku sp. zn. 12C/153/2011 jednoznačne vyplýva, že boli porušené práva žalovaných ako spotrebiteľov tým, že žalobca voči žalovaným použil neprijateľnú zmluvnú podmienku - rozhodcovskú doložku. Túto neprijateľnú podmienku použil aj napriek tomu, že v minulosti bolo niekoľkokrát súdom prvej inštancie, ale aj odvolacím súdom, konštatované, že takáto rozhodcovská doložka, akú štandardne využíva žalobca, je neplatná z dôvodu jej neprijateľnosti. Na základe takejto neplatnej rozhodcovskej doložky bolo následne priznané voči žalovaným ako spotrebiteľom v rozhodcovskom konaní plnenie v rozpore so zákonom. S ohľadom na uvedené, súd v rozsudku sp. zn. 12C/153/2011 konštatoval porušenie ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r) OZ. Žalovaní žiadali priznať ako primerané finančné zadostučinenie sumu 500 eur. Túto sumu považovali za primeranú s ohľadom na ustálenú judikatúru, vzhľadom na sumu, ktorú zaplatili, sumu, ktorú im žalobca poskytol a podanie žaloby na rozhodcovský súd. Nárok na primerané finančné zadostučinenie vyplýva žalovaným priamo zo zákona. Výšku však musia žalovaní preukázať sami. Tu jej nie je možné priznať právo v určitej výške bez preukázania jeho výšky, alebo aspoň označenia dôkazov preukazujúcich jeho výšku. Súd zohľadnil pri stanovení výšky primeraného finančného zadostučinenia najmä to, za akých okolností došlo k porušeniu práva žalovaných. Je všeobecne známe, že rozhodcovská zmluva uzavretá pri spotrebiteľských úveroch je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko je spotrebiteľ nútený podpísať predmetnú rozhodcovskú zmluvu a tým sa podrobiť rozhodcovskému konaniu, ak chce získať úver. Bez podpísania rozhodcovskej zmluvy mu úver nebude poskytnutý. Týka sa to aj sporov, v ktorých ako strana vystupoval žalobca. Žalobca mal k dispozícii tieto rozhodnutia a aj napriek tomu používal takúto rozhodcovskú zmluvu, vďaka čomu vznikol spor o určenie neplatnosti tejto rozhodcovskej zmluvy. Preto súd považoval za primerané finančné zadostučinenie primerané v rozsahu

500 eur pre oboch žalovaných spoločne a nerozdielne. Na jednej strane je to určitá forma prevencie voči žalobcovi nepoužívať tieto nekalé obchodné praktiky, ale na druhej strane nejde o sumu, kde by hrozilo nebezpečenstvo neprípustného obohacovania sa žalovaných a zneužívania tohto prostriedku ochrany spotrebiteľa. Preto priznanie sumy vo výške 500 eur žalovaným je primeraným finančným zadosťučinením za znášanie stavu svojej právnej neistoty až do právoplatnosti rozsudkom sp. zn. 12C/153/2011.

5. Aplikoval ust. § 52, ods. 1,2,3,4, § 53, ods. 1,2,3, 12, OZ, § 3, ods.1,3,5 zák. č. 129/2010 Z.z., §3, ods.3 zákona č. 250/2007 Z.z..

6. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešným žalovaným priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Občianskemu združeniu Slovánskych spotrebiteľov AZ nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Obsah odvolania

7. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil a nárok žalovaných zamietol. Uviedol, že v konaní nebolo, vo vzťahu k skutočnosti od ktorej súd odvodzuje svoj záver o sume zadosťučinenia, preukázané nič. Súd neuviedol, o aké konkrétne preukázané skutočnosti opiera svoju úvahu (bližšie nekonkretizovanú) o tom, že je primeranou sumou 500,- Eur. Rovnako v rozsudku neuvádza ani dôvody spoločnej vecnej legitimácie žalovaných a ani to, čím mal preukázané, že v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy bolo cit. „všeobecne známe, že rozhodcovská zmluva uzavretá pri spotrebiteľských sporoch je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.“ Popri nepreskúmateľnosti rozsudku v podstatných otázkach, o ktorých sa uvádza len všeobecné odôvodnenie bez akejkoľvek súvislosti s prejednávanou vecou. Napríklad tvrdenie súdu „že rozhodcovská zmluva uzavretá pri spotrebiteľských sporoch je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.“ súd označuje za všeobecne známe, no neuvádza ani takú základnú skutočnosť, či toto údaje všeobecne známe konštatovanie bolo známym aj v dobe uzavretia rozhodcovskej zmluvy. A nielen to, súd prvej inštancie sa nevyporiadal ani s tým, že dnes platná právna úprava rozhodcovského konania v zákone č. 335/2014 Z.z. upravuje spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu ako konkrétny právny úkon, o ktorom asi ťažko možno uvažovať, že je neprijateľnou len preto, že sa má týkať spotrebiteľského právneho vzťahu. Záver súdu o všeobecnej známosti toho, že rozhodcovská zmluva uzavretá pri spotrebiteľských sporoch je neprijateľnou zmluvnou podmienkou popiera ale aj súdna prax vzťahujúca sa k obsahovo a formálne rovnakej rozhodcovskej zmluve, ako uzavrel žalobca so žalovaným. Súd tvrdí ohľadne výšky nároku, že má byť primeraná právnej neistote až do právoplatnosti rozsudku 12C/153/2011. Tento záver nemá oporu v žiadnej dokázanej skutočnosti. Súd vykonaným dokazovaním nezistil skutočnosti, na ktoré sa odvoláva. To, že v rozsudku absentuje akékoľvek zdôvodnenie spoločnej vecnej legitimácie žalovaných je ďalším dôvodom nepreskúmateľnosti rozhodnutia

Hodnotenie odvolacieho súdu

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) v zmysle zásad uvedených v § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

10. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie v napadnutej časti v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistenej skutočnosti vyvodil aj správne právne závery. Ani v priebehu odvolacieho konania sa na uvedenom nič nezmenilo. Odvolací súd si osvojil odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu v zmysle ust. § 387 ods. 2 C.s.p. poukazuje. V tejto súvislosti aj odvolací súd dáva do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Cdo/389/2015, zo dňa 14.09.2016, v ktorom tento súd uviedol, že v súvislosti s ustanovením § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia alebo povinnosti, napr. nároku na náhradu

škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia, alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve. Nemožno súhlasiť so žalovaným, že v konaní nebolo preukázané splnenie všetkých zákonných podmienok podľa § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z.. Súd prvej inštancie správne zistil, že Okresný súd Poprad rozsudkom zo dňa 17.3.2017, č.k. 10C/3/2013-69, zamietol žalobu žalobcu, určil neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere, vo veci vzájomnej žaloby uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovaným finančné zadosťučinenie vo výške 500 Eur. Krajský súd v Prešove potvrdil rozsudok vo výroku I. a II.. V časti výrokov III., IV., VI., VII. rozsudok zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že žalobca svojim konaním sa dopustil zjavného porušenia predpisov o ochrane spotrebiteľa. Z dôvodu potreby doplnenia dokazovania vo vzťahu k výške uplatneného nároku na primerané finančné zadosťučinenie v tejto časti vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd v tejto časti v plnom rozsahu poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Prešove, č.k. 24 Co/111/2017-99 zo dňa 28.6.2018.

11. Žalovaní sa vzájomnou žalobou domáhali voči žalobcovi zaplata prmeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500 Eur. Súd prvej inštancie pri určení výšky finančného zadosťučinenia zohľadnil okolnosti, za akých došlo k porušeniu práv žalovaných. Spotrebiteľ bol nútený podpísať rozhodcovskú zmluvu, a tým sa podrobiť rozhodcovskému konaniu, ak chcel získať úver. Bez podpísania rozhodcovskej zmluvy by mu úver nebol poskytnutý. Žalobca rozhodcovskú zmluvu používal aj napriek tomu, že vedel o riziku vzniku sporu o neplatnosti rozhodcovskej zmluvy. Vo vzťahu k výške prmeraného finančného zadosťučinenia súd uviedol, že ide o určitú formu prevencie voči žalobcovi nepoužívať nekalé obchodné praktiky, na druhej strane nejde o sumu, ktorá by mohla byť vnímaná ako neprípustné obohacovanie sa žalovaných a zneužívanie tohto inštitútu.

12. Hodnotiaca úvaha súdu prvej inštancie teda nebola ľubovoľná ako to namieta žalovaný vo svojom odvolaní. Žalovaným reálne hrozila ujma v prípade, že by si neuplatnili porušenie svojich práv na súde. Výška prmeraného finančného zadosťučinenia tak ako ju stanovil súd prvej inštancie nie je podľa názoru odvolacieho súdu v rozpore s jednou zo všeobecných právnych zásad vlastných v európskej právnej kultúre medzi ktoré patrí princíp prmeranosti, a to vzhľadom na žalobcom tvrdené a prezentované dôkazy, ktoré v konaní predložil.

13. Súd prvej inštancie správne rozhodol i o nároku na náhradu trov konania. Ide skutočne o prípad, že výška nároku závisí od úvahy súdu, čo je aj prípad prejednávanej veci. Úvaha sa týka skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia a nie čo do základu uplatneného nároku.

14. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešným žalovaným priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).